Universitätsbibliothek Paderborn

Corpvs Doctrinæ Christianæ

Melanchthon, Philipp

Lipsiæ, 1572

VD16 M 2890

Decimvmqvartvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

Visual Library

ſequitur, nos accipere reconciliationem propter dilectionem, aut di-lectionem placere, quia legi ſatisfaciat. Imo dilectio exiſtere non poteſt, niſi præcedat fides, qua accipimus remiſsionem, & agnoſci-mus miſericordiam, ac ſtatuimus nos recipi & exaudiri. Itaque accendi-tur dilectio, & voluntas ſe Deo ſubijcit. Sed hæc dilectio & inchoatio admodum eſt imbecilla, & adhuc multis ſordibus inquinata. Quare aliud quiddam eſt, videlicet propitiator Chriſtus, propter quem per-ſona ſtatuit ſe certo habere reconciliationem, in hunc intuendum non in proprias qualitates. VERVM eſt igitur vtrunq;, Oportet dilectionem adeſſe, & tamen perſonam habere reconciliationem pro-pter filium Dei, hac expedita reſponſione vti poſſumus vitantes lon-giores rixas, nam hic alia quoq; diſputari ſolent, quod fides ſit donum faciendi miracula. Item: dilectio dilectionem proximi has reſponſiones omitto, cum illa prior ſit magis perſpicua.

DECIMVMQVARTVM.

Matth. 19. Si vis in vitam ingredi, ſerui mandata, Ergo legi ſatisfieri poteſt, & noſtra obœdien-tia meretur vitam æternam.

RESPONDEO: Ex hoc dicto extruxerunt aduerſarij ſuos er-rores, quod homo poſsit legi Dei ſatisfacere, & quod contamina-tio no-biſcum naſcens non ſit malum pugnans cum lege Dei, & propter noſtram impletionem legis eſſe precium vitæ æternæ. Hi errores inde orti ſunt, quod legem & Euangelium non diſcernebant. Lex re-quirit obœdientiam integram, & promittit vitam, ſed cum condition-ne integræ obœdientiæ, vt dicitur: Hoc fac, & viues. Conſtat autem neminem legi Dei ſatisfacere, vt clare teſtatur Paulus Rom. 7. & 8. Quare conferenda ſunt huc & alia dicta propria Euangelij. Rom. 6. Donum Dei vita æterna per Chriſtum. Et Iohan. 6. Hæc eſt volun-tas eius qui miſit me, vt omnis qui credit in Filium, habeat vitam æternam. Hæc alia vox eſt quam legis dicta, quæ ſunt ex Euangelio interpretanda. Nam etſi diſcrimen eſt, tamen non aboletur lex, ſed ut Paulus inquit: Stabilitur per fidem. Cum enim hæc infirma natura non ſatisfaciat legi Dei, vult Deus propter filium nos recipere, & effi-cere hæredes vitæ æternæ, hoc fit fide. Et cum recipimur, incipit noua lux & obœdientia, quæ congruit cum lege Dei. Et quamquam hæc incoatio non ſatisfacit legi Dei, tamen placet Deo propter me-diatorem, vt ſæpe dictum eſt. Sic oportet ſeruari mandata Dei. In eandem ſententiam inquit Paulus: Legem ſtabilimus per fidem, & eſt, cum ſumus fide inſerti Chriſto, iam placet obœdientia, & inchoa-tur dilectio Dei. OMNIBVS ergo dictis legis adde Euangeli-um: Si vis ingredi in vitam, ſerua mandata, ſcilicet iuxta voce

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gij, ſeu ἐπισίκεσαι, quam addit Euangelium: Non potes incoa-ctionem ſine agnitione Chriſti & Spiritu ſancto: Nec placet pœnitentia, quia legi ſatisfaciat, ſed propter Mediatorem, & tamen eam neceſſe eſt, ſicut dicit Paulus: Superinduemur, ſi tamen nudi reperiemur. Item Chriſtus inquit: Niſi abundauerit iuſtitia veſtra ſupra iuſticiam Scribarum & Phariſæorum, non intrabitis in regnum cœlorum. Phariſæi docebant externam diſciplinam: Sed concio Euangelij, quæ de pœnitentia concionatur, plus requirit. Abundat igitur ſeu antecellit iuſticia piorum his ſex rebus, Pœnitentia, fide, nouitate Spiritus, vera inuocatione, ſucceſsibus in vocatione, & oppreſsione Diaboli. Nam illa noua lux eſt incoatio vitæ æternæ, quæ eſt & erit talis vita, talis ſapientia & iuſticia, qualem lex poſtulat, videlicet illuſtris agnitio Dei & pura dilectio. Ideo dicitur Ierem. 31. Dabo legem meam in corda eorum, id eſt, accendam lucem & obœdientiam veram in ſaluandis, quæ erit æterna ſapientia & iuſticia.

DECIMVMQVINTVM.

Remittite & remittetur vobis,
Ergo noſtra condonatio meretur remiſsionem.

RESPONDEO, Hæc ſententia eſt concio pœnitentiæ, quales plurimæ ſunt in Prophetis. Ieſ. 1. Deſinite malefacere, Si peccata veſtra eſſent vt coccinum, eritis candidi vt nix. Item Ieſa. 58. Frange eſurienti panem tuum, & gloria Domini colliget te. Hæ & ſimiles conciones vbiq; continent duas partes: Altera eſt vox præcepti, iubens, vt nos emendemus. Altera eſt promiſsio remiſsionis peccatorum. Iam de hac promiſsione audiamus Euangelium. Non dicit Ieſaias: Deſine praua facere, propter veſtras virtutes dabitur remiſsio. Imo alio loco de Chriſto clare dicit: Vere dolores noſtros ipſe tulit, &c.

ITA hic: Remittite, & remittetur vobis. Prior pars eſt præceptum, poſterior eſt promiſsio, ſed non additur, propter tuam condonationem tibi remittetur. Si hæc conditio addenda eſſet, fieret incerta promiſsio, vt facile intelligi poteſt. Ergo audita promiſsione, retineatur doctrinam de remiſsione propter Chriſtum promiſſa gratis. Significat autem requiri hoc opus, ſcilicet noſtram condonationem, ſicut alia noſtra opera, & placere ſicut ſupra dictum eſt, non quod penitus nullus ſit næuus in animo, ſed quod pia mens repugnet maleuolentiæ & odijs, propter mandatum Dei & Eccleſiæ concordiam, & agnoſcit, hanc moderationem placere propter Chriſtum.

EADEM prorſus eſt ſententia concionis Daniel: Libera te à peccatis iuſticia & eleemoſynis erga pauperes, & erit ſanatio delictorum tuorum. Tota oratio eſt concio pœnitentiæ, in qua prior pars poſtulat emendationem, & loquitur non de ſolis eleemoſynis, ſed de

tota

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN